

ние посегнахме

Свърши се! Стигат ни песни на благочестието. Смело да вдигнем нашата завеса. И нека засвири нашата музика.

Редици и тълпи от машини, подземни клокотения на огнена пеш, повдигания и спускания на натоварени кранове, дишане на приковани здрави цилиндри, гърмежи на газови експлозии и мълчеливата мощ на пресата, — ето нашите песни, религия, музика.

Някога нам дадоха чук вместо хляб и ни накараха да работим. Нас ни мъчеха... Но стискайки чукът, ние го нарекохме другар, всеки удар прибавяше в мускулите ни желязо, енергията на стоманата проникваше в душата ни, и ние, някога роби, днес посегнахме на света.

Ние неше се стремим към тия жалки височини, които се наричат небе. Небето е създание на празните, легналите, лениви и страхливи хора.

Да се втурнем надолу!

Ведно с огъня и метала и газът и парата ще изкопаем шахти, ще пробием най-големите в света тунели, с газови експлозии ще унищожим в не-

